

gaar saa vidt med Hensyn til Frihed i Skatteudskrivningen i Anledning af Dyrtidsforanstaltninger som i det første Gang fremlagte Forslag til Dyrtidslov. Jeg tror dog, at der kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om man ikke skulde søge Ændringer indført, som gjorde det muligt at fritage Ejendomsskylden for Skattetillæg i Anledning af Dyrtidsforanstaltningerne, naar Talen er om Ejendommene under en vis Størrelse, hvis Indehavere ikke i Forvejen er paalignede Tillæg til deres personlige Kommuneskat. Ligeledes tror jeg, at der kunde være Anledning til at overveje, om man ikke burde fastholde en Maksimumsgrænse for de Indtægter, der kan fritages ved Paaligningen af Tillæg til de personlige Skatter.

For de 15 Maaneder, hvori den hidtil gældende Lov har været bragt i Anvendelse, er der i Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det er fremsat for Rigsdagen, Oplysninger om, hvilke Beløb der er anvendt efter § 1 i den gamle Lov og hvilke Beløb efter § 2. I Henhold til denne Lov skulde Staten komme til at udrede ca. 38 Mill. Kr., Kommunerne ca. 22 Mill. Kr., medens, saa vidt jeg kan se, Statskassen, hvis det Lovforslag, som Ministeren foreleden Dag fremlagde i Folketinget, og som i ændret Skikkelse her foreligger til Forhandling, ophøjes til Lov, i de tre Fjerdingaar, der er tilbage indtil 1. April 1919, vil komme til at udrede et Par og halvtreds Millioner Kroner, Kommunerne ca. 13 Mill. Kr. — for begge Parter kommer hertil, hvad der yderligere maatte blive at udrede med Ministerens Samtykke i Henhold til § 2. Men efter det foreliggende Lovforslag vil Reguleringen af Brændselspriserne, naar der stilles 9 Kr. til Raadighed pr. Indbygger Landet over, tage af Statskassen 27 Mill. Kr., medens den almindelige Prisregulering fra 1. September paa Brød, Smør, Flæsk og Kød vil komme til at andrage ca. 18 Mill. Kr. for Statskassens Vedkommende og de særlige Prisreguleringsforanstaltninger med 10 Kr. 60 Øre pr. Indbygger fra 1. Juli et Par og tyve Millioner Kroner for Statskassen og 10—11 Mill. Kr. for Kommunen. Det endelige Resultat vil altsaa for Statskassen blive op ved de 70 Mill. Kr., for Kommunerne 11 à 12 Mill. Kr., hvortil saa naturligvis ogsaa kommer, hvad der yderligere maatte blive anvendt med Ministerens Samtykke efter § 3. Det forekommer mig derfor, at med de Ændringer, som er vedtagne i det høje Folketing, og med de Ændringer, som det Parti, jeg tilhører, kunde ønske gennemført i dette høje Ting, maa det

foreliggende Lovforslag siges at lette Kommunerne det stærke Tryk, som i Anledning af Dyrtiden har hvilet paa dem, at byde Sikkerhed for Hjælp til Middelstanden — bedst var det, om denne Hjælp kunde falde ensartet Landet over — og dog yde mere end de hidtil bestaaende Love til Imødegaelse af Dyrtiden. Det er sikkert Bestræbelser, som finder Tilslutning fra alle Sider i Befolkningen, og som ubetinget finder Tilslutning i det Parti, paa hvis Vegne jeg taler. I Virkeligheden er jo de Oplysninger, der foreligger til Lovforslaget, som det oprindeligt er fremsat i det høje Folketing, saa værdifulde disse Oplysninger end er, ret uklare med Hensyn til den Maade, hvorpaa de bevilgede Midler er blevet anvendt. Dette fremgaar fuldt og klart af den Redegørelse fra Statistisk Departement, som følger med Lovforslaget, og jeg vil da spørge den højtærede Minister: Kunde man ikke have vejledet Kommunerne i Retning af en mere ensartet Form for den Regnskabsførelse, og kunde de Cirkulærer, gennem hvilke man har krævet de Oplysninger, som er Fundamentet for hele den statistiske Opgørelse, der her foreligger, ikke have været affattede med en saadan Klarhed, at Besvarelserne af de stillede Spørgsmaal ikke var blevet fremsat ud fra saa forskelligartede Principper, at det endogsaa i ikke helt faa Tilfælde har været umuligt at sammenligne og bearbejde dem? Det vilde være ønskeligt, om man ved kommende Lejligheder vilde søge en saa detailleret Udformning paa dette Omraade, at man rundt om i Kommunalbestyrelserne ikke kunde være i Tvivl om, efter hvilke Principper disse Oplysninger fremskaffes, saaledes at de, naar de endelig var kommet frem, var formede paa en saadan Maade, at de til lod den ved Kravet om dem tilsigtede Bearbejdelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i et Udvalg.

Piper: Det er vistnok 6te eller 7de Gang, Rigsdagen staar i Begreb med at vedtage en Dyrtidslov. De ekstraordinære Forhold, der fremkaldte den første Dyrtidslov, er jo vedvarende til Stede, og saa længe de er det, er det givet, at man maa fortsætte med en Dyrtidslovgivning. Medens der før Krigen herskede saadanne Forhold her i Landet, at der kunde siges at være en jævnt glidende Overgang fra den ene Samfundsklasse og Indtægtsklasse